

Randers Fjord og Gudena, er der en overordentlig stor Procentdel, som bærer tydelige Mærker af Sælhundens Tænder og Kløer; disse Laks har altsaa været fangede af Sælhunden. Naar man nu kender en Sælhund og ved, hvor godt Laks smager, kan man sige sig selv, at Sælhunden ikke med det gode giver Slip paa Laksen, naar den en Gang har faaet fanget den. Men det ærede Medlem kan tro, at det samme, som gælder Sælhunden, gælder ogsaa Fiskerne nedenfor Laksegaardene, naar de fanger en Laks: De slipper den heller ikke med det gode. De Laks, som vender tilbage til deres Udklækningssted, har altsaa været udsatte for mange Farer, inden de kommer tilbage dertil og kan faa det lille Mærke noteret igen. At det er saa faa af de mærkede Laks, der kommer tilbage, er derfor ikke noget Bevis paa, at de ikke som Helhed gaar tilbage til det Sted, hvorfra de kom.

Jeg skal som et Eksempel ogsaa nævne, at vor gamle Kollega, Godsejer Johannes Hage fra Nivaagaard, der foruden dette Gods ejer Siaköping ovre paa den svenske Kyst, naar han kom over til Sverige, saa, at der i hver en Bæk og i hver en Aa var fuldt af Ørred, men naar han kom til Nivaagaard, var der slet ingen. Han fik da et Udklækningsapparat og gav sig til at udklække Ørred ved Nivaagaard, og nogle faa Aar efter kunde der tages store Ørreder helt oppe ved Tokkekøb Hegn og oppe ved Frederiksborg, hvor de gik helt op i Grøfterne for at lege. Men jeg kan forsikre det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds, skønt jeg ikke har haft Lejlighed til at følge den Ørreds Vandring, som kom derop, at den, saa sikkert som to og to er fire, er kommet af den, som Godsejer Hage har udklækket — det kan der vistnok slet ikke være nogen Tvivl om.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds lod dog til at have gjort en Opdagelse. (*Rasmus Hansen*: Det er Viborg Amts 4de Valgkreds). Ja, saa siger vi Viborg Amts 4de Valgkreds. Men det ærede Medlem lod altsaa til at have gjort en Opdagelse, nemlig den, at der ikke var fanget nogen Aal nedenfor Resenbro, og det var rimeligvis af den Grund, at de var fangede ved Resenbro alle sammen. Ja, den Opdagelse er ikke større, end at enhver Videnskabsmand kunde have gjort den akkurat lige saa godt. Det er en Selvfølge, at naar Aalegaarden spærrer for Aalene, saa at de ikke kan undgaa at komme i den, saa kan ingen komme bagved den, fordi de allesammen

gaar samme Vej og altsaa bliver fanget forinden.

Saa sagde det ærede Medlem, at Fiskerne i Randers Fjord havde slet ingen Interesse i Laksegaardene. Jo, efter Videnskabsmændenes Opfattelse, som jeg tror er rigtig, har de den største Interesse i Laksegaardene. Hvis Laksegaardene er i Stand til at forøge Bestanden af Laks og Ørred oppe i Bækkene, og disse Laks og Ørred vandrer ud i det salte Vand og vokser sig store og tykke og fede, og naar de efter den Teori, som hyldes af Videnskabsmændene, men ikke af det ærede Medlem, kommer tilbage til samme Sted, saa har Fiskerne i Randers Fjord og Gudena og tilstødende Arealer den størst mulige Interesse i, at der udklækkes saa mange spæde Unger som muligt, thi udklækkes ingen eller kun faa Unger, saa fanger man ingen eller kun faa store, gode Fisk. Jeg tror derfor, det vilde være fornuftigt, om vi i denne Sag som i mange andre Sager, hvor vi ikke generer os for at tage Sagkundskaben paa Raad, nød godt af Videnskabens Oplysninger og arbejdede Haand i Haand uden unødvendig Mistæksomhed. Vi kan dog ikke tænke os nogen Grund til, at de Videnskabsmænd, som er Regeringens Konsulenter, skulde have nogen selvstændig, personlig Interesse i at opretholde en Institution som Fiskeriudklækningen ved Laksegaarden ved Frisenvold, ej heller, at de skulde fastholde den af personligt Nag eller Fjendskab til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds eller andre lokale Repræsentanter eller til Beboerne derovre. Grunden er naturligvis den, at de efter deres ærlige Overbevisning tror, at det er til Bedste for hele Fiskerivandet. Og den Tale er ikke meget værd, som lyder her om, at Fiskebestanden er taget af deroppe, thi Statistikken viser, at Lakse- og Ørredbestanden er tiltaget i ganske betydelig Grad, og det er om de to Fiskearter, der specielt er lovgivet ved den her omhandlede Lov. Hvad Graafisken angaar, bevirker det Misbrug, der finder Sted ved de store, stærkt virkende Fiskeapparater — de samme som ved Trawlfiskeriet og Bundgarn og store Ruser, hvor alt bunkses sammen —, at der gaar meget til Spilde. Graafiskens Unger bunker sig ogsaa sammen og gaar i Stimer, og at de da bliver behandlet paa den Maade, er beklageligt. Hvis vi kunde komme efter dem, der gør sligt, og kunde faa det lavet saaledes, at der blev fri Vandring for den gode Fisk og Lejlighed for den lille Fisk til at vokse sig stor og god, saa skulde vi